

[Iver Poulsen.]

andre boligsøgende anstændige boliger til en anstændig pris stillede de uafhængige den 22. november dagsordensforslag om, at folketinget skulle opfordre regeringen til at fremsætte lovforslag om afvikling af leje-restriktionerne i god tid inden lejelovens udløb. Men ingen ville støtte vort forslag; alle ønskede blot at snakke videre om problemet uden at gøre noget ved det.

Da vi ikke kunne få tilslutning til vort forslag her i tinget, glæder vi os så meget mere over, at kredse, der ellers ikke tilslutter sig de uafhængige, giver vore tanker tilslutning. Således udtaler direktøren for Arbejdernes kooperative Byggeförening, Evan Sølvkjær, i et interview med dagbladet B.T., gengivet i Grundejerbladet for 20. august sidste år, på spørgsmålet, om vi kan bygge os ud af bolig mangelen — jeg beder om tilladelse til et par korte citater — følgende:

„Det kan man, men spørgsmålet er ikke alene, hvor stort antallet af boliger er. Det er lige så meget et spørgsmål om cirkulation i boligmassen.“

„Og på spørgsmålet om, hvordan direktøren vil fremkalde den bedre cirkulation, svarer han:

„Ved over en årrække at slippe huslejen fri.“

Endnu stærkere udtaler den socialdemokratiske folketingskandidat i Gentofte, universitetslektor Erling Olsen, sig til B.T., gengivet i Jyllands-Posten for den 16. april i år, idet lektoren siger:

„Overskudsefterspørgslen“ — efter husly — „kalder man bolig mangel, og den ville forsvinde som dug for solen, hvis huslejen blev givet fri.“

Når de uafhængiges opfattelse får tilslutning fra de nævnte kredse, kan vi vel håbe, at den efterhånden også får den tilstrækkelige tilslutning her i tinget.

En hårdt tiltrængt skattereform er regeringen også knebet uden om og har nøjedes med at tale om kildeskat — med fradragsreglens bevarelse. Men efter at to ærede socialdemokratiske medlemmer har forklaret offentligheden, at indførelse af kildeskatten af sig selv vil ophæve skattefradragsreglen, er det vælgerflertal, der ønsker skattefradragsreglen bevaret, nok blevet tilstrækkelig køligt over for socialdemokra-

tiets hede ønsker om kildeskattens indførelse.

Naturligvis er vi glade for, at vort ønske om at få proportional skattegrænsen ført stadig højere op mod toppen vinder stigende tilslutning i tinget; for proportional beskatningen ført til tops vil nemlig betyde bedre mulighed for den private opsparing, og det vil endvidere betyde, at sambeskatnings-spørgsmålet er rykket et betydeligt skridt nærmere den endelige løsning, der ikke udsætter den hjemmearbejdende hustru for en forskelsbehandling.

Særlig tilfredse er vi naturligvis med, at de uafhængiges ønske og program punkt om gennemførelse af en ministeransvarlighedslov endelig er blevet vedtaget, selv om vi naturligvis helst havde set, at loven var blevet noget mere præget af det lovforslag, vi selv havde fremsat.

Ellers er det undertiden blevet bebrejdet os, at vi for ofte har sagt nej til regeringens lovforslag. Heroverfor vil jeg gerne sige, at vi har medvirket til gennemførelse af alle de forslag, som ikke kolliderede med det, vi står for i dansk politik; vi har derimod konsekvent sagt nej — men aldrig et ikke-begrundet nej — til sådanne lovforslag, der går imod de uafhængiges opfattelse og principper, og som vil træde den private ejendomsret for nær, indsnævre det enkelte menneskes frihed og uafhængighed af statsmagt og organisationsvælde og flytte det enkelte menneskes personlige ansvar over til en anonym for mynder. Og det vil de uafhængige blive ved med at stemme nej til.

Virkningerne af regeringens økonomiske politik og den fagforeningsdikterede helhedsløsning sammen med en begyndende stigning i råvarepriserne er begyndt at vise sig, og som det er nævnt flere gange i dag, er mørke skyer ved at trække op på den økonomiske himmel.

Den såkaldte helhedsløsning har hverken formået at holde lønningerne eller priserne i ro. Tværtimod foregår der en betydelig lønglidning, og helhedsløsningens første etape bragte utvivlsomt aprilpristallet det sidste lille nøk opad, som bevirkede udløsning af en ny dyrtidsportion, hvilket skræmte regeringen i en sådan grad, at den for at forebygge virkningerne af helhedsløsningens anden etape straks indkrævede